

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 75/10
10.03.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у Београду, у већу састављеном од судија Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Веска Крстајића и Љубице Кнежевић-Томашев, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.Б, због кривичног дела лаке телесне повреде из члана 54. став 2. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 546/08 од 24.11.2009.године, подигнутом против правноснажних пресуда Општинског суда у Владичином Хану К. 47/06 од 27.6.2007.године и Окружног суда у Врању Кж. 722/07 од 16.11.2007.године, у седници већа одржаној 10.03.2010.године, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца Србије, окривљеног Ж,Б, и адвоката С,П, донео је

П Р Е С У Д У

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 546/08 од 24.11.2009.године, па се ПРЕИНАЧАВА пресуда Општинског суда у Владичином Хану К. 47/06 од 27.6.2007.године у делу изреке под I и пресуда Окружног суда у Врању Кж. 722/07 од 16.11.2007.године, којом је првостепена пресуда потврђена у том делу, тако што Врховни касациони суд:

1) на основу члана 354. тачка 3. Законика о кривичном поступку

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

према окривљеном Ж,Б, из ВХ, улица С. ..., рођеног ....године у Б, од оца Р. и мајке Д., рођене М.

да је:

„Дана 29.10.2003.године тужилац је око 12,15 сати у В.Х. у улици С, упутио увреде приватном тужиоцу С.Ц. из В.Х: „Јебем ли ти мамицу, ту ли ти је пут“.

чиме би извршио кривично дело увреда из члана 93. став 1. Кривичног закона Републике Србије,

јер је у смислу одредбе члана 95. став 1. тачка 6. и члана 96. тачка 6. Основног кривичног закона наступила застарелост кривичног гоњења.

2) Окривљеног Ж.Б, за кривично дело лаке телесне повреде из члана 54. став 2. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом ОСУЂУЈЕ на новчану казну у износу од 7.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана, а уколико се иста ни принудно не може наплатити, суд ће је заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, док наведена првостепена пресуда у ставу I и другостепена пресуда у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и имовинско-правном захтеву остају неизмењене.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Владичином Хану К. 47/06 од 27.6.2007.године, у ставу I, окривљени Ж.Б. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела лаке телесне повреде из члана 54. став 2. у вези става 1. КЗ РС, за које му је утврђена новчана казна у износу од 7.000,00 динара и због извршеног кривичног дела увреде из члана 93. став 1. КЗ РС за које му је утврђена казна затвора у износу од 4.000,00 динара, па је применом одредбе члана 48. ОКЗ осуђен на јединствену новчану казну у износу од 8.000,00 динара, коју је дужан платити у року од 8 дана, по правноснажности пресуде, која ће, у случају ненаплативости, бити замењена казном затвора рачунајући при том један дан затвора за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне. Окривљени Ж.Б. обавезан је да суду на име судског паушала плати износ од 1.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 6.000,00 динара, те да на име нужних издатака приватном тужиоцу С.Ц. плати износ од 66.550,00 динара, све у року од 15 дана, по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Оштећени С.Ц. је за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Истом пресудом, у ставу II, окривљени С.Ц, сходно одредби члана 355. тачка 3. ЗКП-а ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело лаке телесне повреде из члана 54. став 2. у вези става 1. КЗ РС, кривично дело лажног пријављивања из члана 205. став 1. КЗ РС и кривично дело увреде из члана 93. став 1. КЗ РС, јер нема доказа да је извршио означена кривична дела.

Пресудом Окружног суда у Врању Кж. 722/07 од 16.11.2007.године, одбијена је као неоснована заједничка жалба окривљеног Ж.Б. и приватног тужиоца С.Б, а пресуда Општинског суда у Владичином Хану К. 47/06 од 25.06.2007.године је потврђена.

Републички јавни тужилац Србије у Београду подигао је захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Општинског суда у Владичином Хану К. 47/06 од 27.06.2007.године, потврђене пресудом Окружног суда у Врању Кж. 722/07 од 16.11.2007.године, само у односу на кривично дело увреде из члана 93. став 1. КЗ РС учињено од стране окривљеног Ж.Б, због битне повреде кривичног закона из члана 369. став 1. тачка 3. Законика о кривичном поступку, у вези члана 95. и члана 96. ОКЗ, учињене на штету окривљеног Ж.Б.

Врховни касациони суд је, одлучујући на основу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116 од 22.12.2008.године), одржао седницу већа, у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, у одсуству уредно обавештених: Републичког јавног тужиоца Србије, окривљеног Ж.Б. и адвоката С.П, на којој је размотрио списе предмета са захтевом Републичког јавног тужиоца, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Пресуде против којих је подигнут захтев за заштиту законитости, у означеном делу, донете су уз повреду тада важећег кривичног закона из члана 369. тачка 3. ЗКП-а, у вези члана 95. став 1. тачка 6. и члана 96. тачка 6. Основног кривичног закона.

Наиме, окривљеном Ж.Б. оптужним актом – кривичном тужбом приватног тужиоца С.Ц, стављено је на терет да је дана 29.10.2003.године извршио кривично дело увреда из члана 93. став 1. КЗ РС, за које је запрећена новчана казна или затвор до три месеца. Одредбом члана 95. став 1. тачка 6. Основног кривичног закона прописано је да се кривично гоњење не може предузети кад протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи затвор до једне године или новчана казна – релативна застарелост, а одредбом члана 96. тачка 6. Основног кривичног законика прописано је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења-значи четири године апсолутна застарелост.

У конкретном случају, у смислу члана 96. тачка 6. ОКЗ, протеклом времена од четири године од извршења кривичног дела, дакле дана 29.10.2007.године наступила је апсолутна застарелост кривичног гоњења за кривично дело увреда из члана 93. став 1. КЗ РС.

С обзиром на то да је пресуда Окружног суда у Врању Кж. 722/07 донета 16.11.2007.године, када је већ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, то је Окружни суд у Врању, у поступку по жалби био дужан да на основу члана 354. тачка 3. Законика о кривичном поступку одбије оптужбу према окривљеном Ж.Б, због кривичног дела увреда из члана 93. став 1. КЗ РС, па како то није учинио повредио је кривични закон - одредбу тада важећег члана 369. тачка 3. ЗКП-а, у вези члана 95. став 1. тачка 6. и члана 96. тачка 6. ОКЗ, на штету окривљеног Ж.Б, па је Врховни касациони суд ову повреду закона отклонио тако што је одбио оптужбу према окривљеном Ж.Б. за кривично дело увреда из члана 93. став 1. КЗ РС, а на основу члана 354. тачка 3. ЗКП-а.

Имајући у виду одлуку овог суда о одбијању оптужбе у односу на окривљеног Ж.Б, због кривичног дела увреде из члана 93. став 1. КЗ РС, из ког разлога изречена јединствена казна осуђеном Ж.Б. више не егзистира, Врховни касациони суд је одлучио о кривичној санкцији, за кривично дело лаке телесне повреде из члана 54. став 2. у вези става 1. КЗ РС, за које је окривљени Ж.Б. оглашен кривим наведеним пресудама, тако што је задржао новчану казну из првостепене пресуде за то кривично дело и окривљеног Ж.Б. због извршеног кривичног дела лака телесна повреда из члана 54. став 2. у вези става 1. КЗ РС осудио на новчану казну у износу од 7.000 динара, као у изреци ове пресуде. Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је уважењем подигнутог захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 425. став 1. ЗКП-а утврдио да постоји наведена повреда закона, на штету окривљеног Ж.Б, у смислу члана 95. став 1. тачка 6. и члана 96. тачка 6. ОКЗ, те је због наступања застарелости кривичног прогона преиначио наведене пресуде и одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар,

Председник већа

Олгица Козлов,с.р.

судија,

Горан Чавлина,с.р.